

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-160/17

**Raoul Thybaut e.a.
proti
Région wallonne**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija))

„Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2001/42/ES – Člen 2(a) – Pojem „načrti in programi“ – Člen 3 – Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje – Urbano komasacijsko območje – Možnost odstopanja od urbanističnih predpisov – Sprememba „načrtov in programov““

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. junija 2018

Okolje — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Direktiva 2001/42 — Načrt in program — Pojem — Urbano komasacijsko območje, določeno z odlokom, ki ureja geografsko območje za urbanistični načrt in dopušča odstopanja od nekaterih urbanističnih predpisov — Vključitev

(Direktiva 2001/42 Evropskega parlamenta in Sveta, člena 2(a) in 3(1) in (2)(a))

Člene 2(a), 3(1) in 3(2)(a) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje je treba razlagati tako, da odlok o določitvi urbanega komasacijskega območja, katerega edini cilj je določitev geografskega območja, znotraj katerega bo mogoče izvesti urbanistični načrt, ki se nanaša na spremembo namembnosti in razvoj mestnih funkcij, in zahteva izgradnjo, spremembo, razširitev, odstranitev ali izgradnjo cestnega nadvoza in nadvoza nad javnimi območji, za katerega izvedbo bo dovoljeno odstopiti od nekaterih urbanističnih predpisov, zaradi te možnosti odstopanja spada pod pojem „načrti in programi“, ki lahko znatno vplivajo na okolje v smislu te direktive, in zato zahteva okoljsko presojo.

Prvič, člen 2(a) Direktive SOP „načrte in programe“ opredeljuje kot tiste, ki izpolnjujejo dva kumulativna pogoja, in sicer, na eni strani, da jih izdelata in/ali sprejme organ na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ali jih pripravi organ, sprejme pa jih parlament ali vlada v zakonodajnem postopku, ter na drugi strani, da jih zahtevajo zakonski in drugi predpisi.

sistematično opraviti okoljsko presojo glede načrtov in programov, ki so pripravljene za nekatere sektorje in ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov iz prilog I in II k Direktivi PVO (glej v tem smislu sodbo z dne 17. junija 2010, Terre wallonne in Inter-Environnement Wallonie, C-105/09 in C-110/09, EU:C:2010:355, točka 43).

Glede prvega od teh pogojev je iz besedila člena 3(2)(a) Direktive SOP razvidno, da se ta določba nanaša zlasti na področje „prostorskega načrtovanja ali rabe zemljišč“.

Glede vprašanja, ali akt, kakršen je izpodbijani akt, opredeljuje okvir, v katerem bo lahko v prihodnosti dovoljena izvedba projektov, je treba spomniti, da je Sodišče že odločilo, da se pojem „načrti in programi“ nanaša na vsak akt, ki z opredelitvijo pravil in postopkov nadzora, ki se uporabljajo v zadevnem sektorju, določa velik nabor meril in pogojev za odobritev in izvedbo enega ali več projektov, za katere je verjetno, da bodo znatno vplivali na okolje (sodba z dne 27. oktobra 2016, D'Oultremont in drugi, C-290/15, EU:C:2016:816, točka 49 in navedena sodna praksa).

V zvezi s tem je treba pojem „velik nabor meril in pogojev“ razumeti kakovostno in ne količinsko. Izogibati se je namreč treba mogočim strategijam za izogibanje obveznosti iz Direktive SOP, kar se lahko kaže v obliki drobljenja ukrepov, s čimer se zmanjša polni učinek te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 27. oktobra 2016, D'Oultremont in drugi, C-290/15, EU:C:2016:816, točka 48 in navedena sodna praksa).

Iz tega sledi, da ta akt sicer ne vsebuje in ne more vsebovati pozitivnih zahtev, vendar možnost lažje pridobitve odstopanj od veljavnih urbanističnih predpisov, ki jo vzpostavlja, spreminja pravni red in določitev UKO iz postopka v glavni stvari posledično postavlja na področje uporabe člena 2(a) in člena 3(2)(a) Direktive SOP.

(glej točke 42, 46, 47, 54, 55, 58, 67 in izrek)